

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 392

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 3 Σεπτεμβρίου 1927

ΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Μία μακροχρόνιος παράδοση και η πρόσ εμπούσαν διάθεσις των προγόνων μας έπροέκρινε την "Ηπειρωτικήν με πολλὰ πάμπολλα Κληροδοτήματα, όσα άμφιβάλλομεν άν, έν άνακλινόμεν, ύπάρχουσιν εϊς άλλο μέρος της Ελλάδος. Ήλθν άλλ' όμως από της άπελευθερώσεως και έντεθεν ουδέποτε τό ζήτημα των Κληροδοτημάτων άπησχόλησε τό "Ηπειρωτικόν Κοινόν, άναλόγως προς την σπουδαιότητά του, πολύ δε όλιγώτερον τους άντιπροσωπεύσαντας άλλλους την "Ηπειρον. Καί άναμνηστικέται τις μεθ' ίερως συγκινήσεως, αλλά και θλίψεως διά τό σημερινόν κατάντημά μας, τάς ώραιάς εκείνας σχολικάς και άλλας εύοτάς, τά έτήσια Ήννημοσυνα ύπέρ των διαθετών, ότε κατ' έπίσημον πανηγυρικόν κατ' έκδηλον τρόπον ένεφανίζοντο οι κληροδοτών άγαθών έργων εκ της λειτουργίας των Κληροδοτημάτων.

Ο άριθμός των διαθετών έπληθύνετο και πάς τις έκρυπτε τον μύχον πόθον εϊς την κληρίαν του, να δυνήν η και αυτός να γίνη ευεργέτης.

Έτσι συνεχίζετο η ώραία αυτή "Ηπειρωτική παράδοση, ες ης έδημιουργήθησαν οι μεγάλοι του "Εθνους ευεργέται και η "Ηπειρος προσέλαβε τον τίτλον της ευάνδρου. Ήλθεν η άπελευθερώσις. Είμεθύσθημεν όλοι εκ χαράς. Η "Ηπειρος, ο τόπος των πανελληνίων κίσθημάτων, η Ελλάς της "Ελλάδος, έσάρτα άπ' άκρου εϊς άκρον έίδε την έκπληρωσιν των έθνικών της πόθων και περέδωκεν εϊς τό "Εθνος και διά τό "Εθνος, όπως και ύπόδουλός έπροκτεν, ό, τι είχε και ήδύνατο να δώση. Ήλγερός όμως δοροός έφύσησεν και άπέξηρανε τό γιγάντιον δένδρον της "Ηπειρωτικής εϋπιδίας. Τό ίερόν χρῆμα των κληροδοτημάτων, τό όποϊόν έσέβετο ο Τουρκός δυνάστης, και διά του όποιου έθιμα τούργει η "Ηπειρος, ύπέστη πολλή πλην την άφαιμάξιν η νεκρώσιν του. Εύδερνήσις "Ελληνική άφ' ένός η όποία δεν είχεν κίσθηθη ποτε των έθνικών πηλμόν, τον όποιόν έγνώρισαν άλλτοι οι ύπόδουλοι "Ηπειρωτάι και η όποία ήθελη

σε να άγούρησε τάς τοπικάς συνθήκας, έθεσε βέδηλον την χείρα έπί των έκπαιδευτικών, προορισμού Κληροδοτημάτων, τον χαρακτηρισμόν των όποιών έκράτησεν εϊς την άνεξέλεγκτον κρίσιν της. Αφ' έτέρου η γραφειοκρατία, συνεπικουρούσης και της στρεβλής αντίληψως έγωϊστών των έκτελεστών διατάκων, έκράτησε νεκρά πολλά Κληροδοτήματα, άλλα δε ήρξάνθησαν εϊς τό δούλον της Εθνικής Τραπέζης. Τα γεγονότα ταύτα συνετέλεσαν εϊς τό να άνακοπή έπ' όλίγον τό πρόσ τό κληροδοτείν δι' άγαθοεργούς σκοπούς ρεύμα. Καί άνέκυψεν εύτυχώς και πάλιν τό ρεύμα τούτο, άλλ' εκ της έκπεφρασμένης θελήσεως των διαθετών, έκφράζετα η πλήρης αύτων δυσπιστία προς τό Κράτος, εϊς τό όποιόν ρητώς άπαγορεύουσιν πᾶσαν άνάμειξιν.

Εϊναι πλέον καιρός τό ζήτημα των Κληροδοτημάτων να μάς άπασχολήση όλους σοβαρώτερον.

Ήρέπει κατ' άρχήν να ζητηθῇ παρὰ του Κράτους η άπόδοσις των ιδιοποιηθέντων παρ' αυτού έκπαιδευτικών Κληροδοτημάτων, διότι, καθ' όν τρόπον φορολογούνται όλοι οι άλλτοι "Ελληνες, φορολογούμεθα και ήμεεις διά να έχωμεν έκπαιδευσιν. Ήλπίως άλλι έπαρχίς μη διαθέτουσαι κληροδοτήματα, στερούνται Σχολείων. Ας άφήσωμεν ότι κατηργήθησαν πολλά πρακτικά σχολεία και άλλα άνώτερα σχολεία λειτουργούντα κατ' άκοινότητάς, διαπάναις Κληροδοτημάτων, "ας μη εϊπωμεν ότι κάπου κάπου εϊς ινα χωρία έτυφλώθημεν έκπαιδευτικώς.

Πρέπει να άποδοθούν τά Κληροδοτήματα διότι, πολλά τούτων κακώς έχρηκτα ήρίσθησαν ως έκπαιδευτικά, τό και σπουδαιότερον

διότι πρέπει να άνευρενηθώσιν οι ιστορικοί λόγοι, περὶ του πώς ταύτα διατέθησαν, ως διατέθησαν, και ήγησιν εϊς και άλλθής δουλησιζών διαθετών, η όποία ήτο να εύεργετήσωσι διά του τρόπου τούτου την έθνότητά των, την όποιάν ήθελον να διατηρήσωσι εϊς τους χρόνους της δουλείας. ει διατέταί εκείνοι ήθελον να εύεργετήσωσιν τό σύνολον των ό-

ΒΡΑΔΥ Σ' ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ

Γαληνεμένη, ξίστερη, γαλάζια πέρα ως πέρα Κρουτάλλω άπ' τον δρόμο της ως τον έσπερινό της. Κι' είχε πλανέψει και τ' άγνό χουσό φεγγάρι η μέρα Κι' άργοταξίδευε άγρυπνο κι' αυτό στον ούρανό της

Τώρα από κάτω άπ' τά βουνά τά θεϊκά που ίσκιώσαν Μαζώσαν τα κοπάδια τους άπ' τά λιβάδια οι στάνες. Τού κάμπου τά μικρόπουλα σωπίσανε' θολώσαν Τα στενορήμια του χωριού και αϊ αυλές τους με τες δράνες.

Πλήθος οι δόξαρες φωνές κι' έσβύσαν λίγο—λίγο Κάποια τζιτζίκια μοναχά λαλούν και προς τ' άμπέλια Κάποιες κοπέλλες ξενοιάστες, γυρνώντας άπ' τον τρύγο Σκορπάνε άκόμα στην έρμιά τά δροσερά τους γέλοια.

"Ω! σάν άρχίσει γύρω μου για πάντα να νυχτώνη Δέ θέλω τά ξερόφυλλα να τρεμοφτερουγίζουν Στο δρόμο μιν, κι' άπάνω μου οι δροφανεμένοι κλώνοι Μ' ένα βραχόν παράπονο να με καλονυχτίζουν

Θέλω τό βράδυ που θαρθῇ να μ' άγκαλιάση, νάναι Είρηνικό σάν τ' αγαθό σάν τάγιο έτούτο βράδυ Πώς πέφτει η νύχτα τά τρελλά τζιτζίκια να ξεχνάνε Και να μου λένε για τό φώς και μέσα στο σκοτάδι.

Θέλω οι θαμνές μου θύμησε στο βάθος να περνούνε Σάν τες κοπέλλες του χωριού κι' εκείνες' νάχω γείρει, στη γρηά έλήα μας, να γροικώ σκυφτός ν' άχολογούνε Τα γέλοια τους άπ' της ζωής μακριά τό παννύρι....

(Απ' τες σκιές του Λάμπρου Πορφύρα)

μοφύλων των άλλ' έπειδή αϊ Κοινοότητες δεν άνεγνωρίζοντο επί Τουρκοκρατίας, ως νομικά πρόσωπα, διά του το διατίθεντο τά Κληροδοτήματα ύπέρ Σχολών και "Εκκλησιών.

Ή βάλθη αὐτή θούλησις των διαθετών, η όποία κατηυθύνετο διά τό γενικόν καλόν την εϋποιάνύπέρ του συνόλου, πρέπει να καθεσθῇ διά την καταλληλοτέραν και έμπρεπούσαν διάθεσιν των Κληροδοτημάτων. Τώρα πλέον τό Κράτος δεν εϊναι έχθρός μας όπως ήτο τούτον εϊς τους χρόνους, που έζησαν οι διαθεταί.

Το πλείστον μέρος τούτων και ιδία εκείνων, άτινα δεν προορίζοντα δι' άξιόλογον τινα σκοπόν, πρέπει να διατεθώσι κατ' έπαρχίας δι' έργα συγκοινωνίας. Αὐτή εϊναι η πρωτεύουσα άνάγκη του τόπου μας. Ταύτα θά της συγκοινωνίας εϊναι άνεκτιμήτου αξίας. Συγκοινωνία εϊναι η ζωή, η πρόοδος, η εύτυχία, ο πολιτισμός. Διά της διαθέσεως των Κληροδοτημάτων εϊς πολλάς περιφέρειας: όϊόν τό Ζαγόριον, τά Κούρμυτα, τά Κατσανχωρία, τό Μέτσοπον και άλλας, λυεταί ο κατὰ μέγα μέρος τό πρόβλημα της συγκοινωνίας και δι' αυτού τό της δημοσίας ασφαλίας.

Αϊ ψυχαι των διαθετών θά άγάλλωνται, όταν παρὰ

σχεθώσι τά μέσα εϊς τους άπογόνους των διά μίαν συχρονισμένην ζωήν και πύσει η ερήμωσις του τόπου αυτού. Διστακτικότης επί του ζητήματος τούτου δεν έπιτρέπεται. Απαιτείται ο "Ηπειρωτικός λαός να σκεφθῇ με κάποιαν εύρύτητα κρίσεως και όρθοτέρας των πραγμάτων αντίληψως διά, να μη περιέλθουν και τά ύπόλοιπα εϊς τό Κράτος η τους καπαδες.

Καλά και άγια τά Σχολεία και άπροικοδοτήσεις κορασίδων. Αλλά πρωτεύει η Συγκοινωνία. Πρέπει να φροντίσωμεν περισσότερον διά τό πλῆθος των υγιών και όλιγώτερον διά τους άσθενείς. Με 300 ή 1000 δραχμάς δεν προικίζονται σήμερον κοράι.

Προάγεται και πολλάπλασιάζεταί μόνον διά του τρόπου αυτού η δυστυχία και η άθλιότης.

Τά κληροδοτήματα διά την συγκοινωνία ν! Αὐτή εϊναι η κοινή του "Ηπειρωτικού λαού αξίωσις, και προς τον σκοπόν τούτον καλούνται οι πολιτευόμενοι "Ηπειρωταί άθρογνώστες και ο Τύπος να κατευθύνωσι τάς προσπάθειάς των. Ούτω θά έπιτελεσθῇ έν έργον ιστορικής όντως σημασίας και με άποτελέσματα σωστής άναγεννήσεως του τόπου μας.

Γ. Ν.

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ
Ετησίς Συνδρομή

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

ΖΗΤΗΜΑΤΑ
—| ΚΑΙ |—
ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η “Ελληνική Βουλὴ δι’ ἀναστάσεως καὶ βοῆς ἠκυώσας τὰς ἑλληνοσερβικὰς συμβάσεις τὰς ὁποίας ὁ προχειρολόγος πολιτικὸς—Στρατηγὸς Πάγκυλος, εἶχε συνάψει μετὰ τῆς Σερβίας καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἡ Θεσσαλονίκη παρεδίδετο εἰς χεῖρας τῆς Σερβίας.

Διέτρεξεν ἡ Χώρα ἓνα σοβαρὸν κίνδυνον καὶ τοῦτο διὰ τὴν γίνῃ ἡ δοκιμὴ τῆς δικτατορίας τοῦ θεοπέμπτου Παγκάλου, συνεχιστοῦ τῆς ἀπὸ τοῦ 1922 Πλαστηροβενιζελικῆς ρευστότητας. Εὐτυχῶς αἱ παγκαλικάι διὰ τὴν Σερβίαν αὐταὶ συμβάσεις, ὁποῦντο τοῦ ἔθνους θελήσει θεωροῦνται μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἀνυπαρξοί.

Ἡ “Ελληνική Ἀντιπροσωπεία μεταβαίνουσα ἤδη εἰς Γενεύην μετὰ λελυμένας τὰς χεῖρας ἔχει τὴν εὐχρεσίαν νὰ διαπραγματευθῇ ἐπὶ ἴσους τὴν σύναψιν νέας συμφωνίας, τηρουμένων ἀθικτῶν τῶν ἐπὶ τῆς Θεσσαλονίκης δικαιωμάτων τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τὴν δεδηλωμένην θέλησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Τὸ μᾶλλον ἀξιοσημείωτον γεγονός τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἀποτελεῖ τὸ συγκροτηθῆν Ἀ. Πανζαγορσίου καὶ Συνεδρίου. Θὰ ἀποτελέσῃ τοῦτο σταθμὸν τῆς ἀρξαιμένης ἀρραβώσεως καὶ τῆς πολιτικῆς ὀριμότητος τοῦ τόπου μας.

Ἡ περιχαρὴ καὶ πεφαισμένη περιφέρεια τοῦ Ζαγορίου, ἡ ὁποία ἐξέδραψε τόσους μεγάλους ἀνδρας, διακριθέντας καὶ κλεῖσαντας τὸ ἡπειρωτικὸν ὄνομα ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, ἐπρωτοστάτισε καὶ πάλιν εἰς τὴν σημειωμένην κίνησιν διὰ τὴν ἡπειρωτικὴν ἀναγέννησιν. Πρωτοβουλία τοῦ Σύλλογος τῶν Ζαγοριῶν, συνῆλθεν ἐν Σοποτισλίῳ τὸ Ἀ. Συνεδριον τῶν Ζαγοριῶν διὰ νὰ θρασῇ τὰ δεσμὰ τῆς ἀπομονώσεως καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως, εἰς τὴν ὁποίαν κατεδικάσθη ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ἡπείρου.

Συνεζητήθησαν ἐκεῖ αἱ πολλὰ πλατὶ ἐλλείψεις καὶ αἱ τοπικαὶ ἀνάγκαι καὶ τὸ Συνεδριον μετὰ τὸ προσήκον κύρος καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα, τὴν ὁποίαν παρέδωκεν εἰς αὐτὸ ἡ δόξα καὶ ἡ ἐπιβλητικὴ συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων ἀπ᾽ ὅλης τῆς ἡπειρωτικῆς Ζαγορίου καὶ τῶν ἐπισήμων, ὑπέδειξεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα τῆς θεραπείας τῆς προοιούσης ἀδελότητος καὶ κακοδαιμονίας τοῦ τόπου. Τὸ ψήφισμα τοῦ Συνεδρίου πρέπει καὶ ἀσφαλῶς θὰ συγκινήσῃ τοὺς ἀρμοδίους, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ πεισθῶν ὅτι οἱ καιροὶ τῶν ψευδῶν ὑποσχέσεων παρήλθον. Ὁ Λαὸς ἡ

δη, συνειδήσιν ἔχων τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων του, ζητεῖ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων. Ὁφείλεται δίκαιος ἔπαινος εἰς τὸν Σύλλογον, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐπὶλεκτα μέλη τῆς ἐνταῦθα παροικίας τῶν Ζαγοριῶν, διὰ τὴν πρωτοβουλίαν των.

Τὸ παράδειγμα τῶν αἱ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα καὶ διὰ τοὺς κατοίκους τῶν λοιπῶν Ἑπαρχιῶν μας.

Ελθὼν χθὲς αἱ ἐργασίαι τοῦ Α. Πανζαγορσίου Συνεδρίου. Κατὰ τὰς ἐν Σοποτισλίῳ πληροφορίες μας ἡ ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου ὑπῆρξε πλήρης.

Ἀντιπροσωπεύθησαν ἀπασαι σχεδὸν αἱ Κοινότητες Ζαγορίου εἰς τὸ τοῦ Συνεδρίου, εἰς δὲ συνεζητήθησαν ὑφιστάμενοι ἐνδιαφέροντες ζητήματα. Εἰς τοῦτο παρέστησαν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἡπείρου κ. Μαυρομάτης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων καὶ οἱ προϋστάμενοι τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν. Ἡ συνεδρίασις διεξήχθη ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεχισθεῖσα ἐπὶ διήμερον καὶ κατὰ ταύτην συνεζητήθησαν διεξοδικῶς αἱ τοπικαὶ ἀνάγκαι τοῦ Ζαγορίου ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνίας, δημοσίας καὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, τὸ δασικὸν ζήτημα, τὸ τῆς ἀποδόσεως τῶν Κληροδοτημάτων καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν κτηνοπαρογενικῶν δυνάμεων τοῦ Ζαγορίου. Μετὰ ἀναλυτικὴν εἰσήγησιν ἐπὶ ἐκάστῳ θέματι παρὰ τῶν ὁμοθύνων εισηγητῶν, ὁρίσθησαν διάφοροι ῥήτορες, ἐκθέσαντες ἕκαστος τὰς ἀπόψεις τῶν, ἐν τέλει δὲ τὸ Συνεδριον διετύπωσε ἐν ψηφίσματι τὰς ἀποφάσεις του. Τὸ ψήφισμα θὰ υποβληθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ληφθέντων ἀποφάσεων.

Ως ἐξῆς ἐτροποποιήθη ὁ περὶ Ἀμύκων Νόμος ἐφαρμοζόμενος καθ’ ἅπαν τὸ Κρατὶς

1) Τὰ τοιοῦτα θ’ ἀποστάξουνται (πὰ βράζειν) ἐλεύθερα, χωρὶς φόρον.
2) Ἀπαγορεύεται νὰ πωλῇ κανεὶς ὅπου θέλει τὸ ρακὶ τοῦ παρὰ μόνον σὲ ποτοποιοῦν· δεύτερη κατηγορίας, ποῦ ἔχουν μεγάλα ἐργοστάσια, ἢ κατ’ εὐθείαν σὲ ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, ἐκείνοι δὲ ποῦ θὰ παρὰ λαβάνουν τὸ ρακὶ ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς, ὡς ἀντ’ ἀποσποιοὶ τῶν Ἐργοστασίων ἢ τοῦ Ἀγροσίου θὰ βέλκωνται ὅς’ ὅλα τὰ Κέντρα οἰνοπαραγωγῆς τῆς ἡπείρου.

3) Τὸ ρακὶ ἡγοῖν τὸ οἰνόπνευμα θὰ βαθμολογείται (γραδάρεται) κατὰ τὴν παραλαβὴν, ἀναλόγως τοῦ ὅσο καθαροῦ οἰνόπνευμα ἔχει στὰ ἐκείν, καὶ ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ρακὶ ἡγοῦν ἡ σούμα, περιέχει 30—35 βάρη καθαροῦ οἰνόπνευμα, καὶ ἀφοῦ ἡ τιμὴ γὰ καθεὶ χιλιόγραμμο, ἡγοῦν καθεὶ 312 δράμια ὀρίστηκε δρασμὲ 32 ἢ μία ὀκά καὶ (σούμα) ἡ ὁποία θὰ περιέχῃ ὡς 40 χιλιόγραμμο καθαροῦ οἰνόπνευμα, θὰ πληρώνεται πρὸς δρασμὰς 12—μέχρι 13.

4) Ἀποκλείεται ἡ χορὴ τῆς ρακῆς (τσίπουρ) παρὰ μόνον ἡ μετατροπὴ τῆς εἰς οὔζο ἢ κονιάκ.

Αὐτὸς εἶναι ὁ νέος Νόμος περὶ ἀμύκων τῆς βενιζελικῆς Κυβερνήσεως Καφαντάρη, Μεταξά καὶ Σίας.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐξ ἀνωστοί, ἐξ ὧν οἱ τέσσαρες ἐνδεδυμένοι στολὴν ἐκ χαλκῆ, μεταβάντες κατὰ τὴν δόσιν τοῦ ἡλίου εἰς τὴν ἐν χωρίῳ «Βρύση» τῆς Ἡγουμενίτσας οἰκίαν τοῦ κ. Σουλεϊμάν Κόσσου, ἐκακοποίησαν αὐτὸν καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν σοβαρῶς δι’ ἐγγειριδίων εἰς

διάφορα μέρη τοῦ σώματός του, ἀφύσαντες αὐτὸν ἡμιθανῆ. Ἀφοῦ δὲ τὸν ἠνάγκασαν νὰ τοὺς δώσῃ ἐξήκοντα λίρες χρυσῆς ἐτράπησαν εἰς ἄνωστον διεύθυνσιν.

Δὲν ἀπεφεύχθη καὶ ἐφέτος κατὰ τὴν πανήγυριν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Μπουνίλλας νὰ ὑπάρξῃ τὸ τραγικὸν θῦμα ἐκ τοῦ συνωστισμοῦ, παρ’ ὅλας τὰς προκαταβολικὰς ὑποδείξεις τοῦ Κόσμου συστήσαντος προσοχὴν καὶ τὴν λήψιν μέτρων παρὰ τῆς Αστυνομίας. Εἶναι ἄρα γε μοιραῖον τὸ πανηγυρὶ αὐτὸ νὰ βάφεται μετὰ αἷμα καθεὶ χρόνον;

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Ὀφθαλμιάτρος κ. Ἀγγάντης δέχεται ὡς πάντοτε ὁδὸς Ἀωδώνης 17.

Ἀφίξεις

—Ἀφίκετο ὁ ἡμέτερος Διευθυντὴς καὶ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων κ. Χ. Χρηστοβασίλης, μὴ δυνήθεις νὰ παραστή τὸ Πανζαγορσικὸν Συνεδριον δι’ οὗ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας συνεζητεῖτο εἰς τὴν Βουλὴν ἡ Δεκάτη, ἡ ὁποία χάρις εἰς αὐτὴν καὶ τὸν Βουλευτὴν μας, Ναυτοχρον κ. Γούδαν ἐμειώθη ἀπὸ τῆς 6 εἰς 3 τῆς ἑκατὸν, καὶ ὁ περὶ ἀμύκων Νόμος.

—Ἀφίκετο ἐκ τῆς μακρᾶς περιόδου τοῦ ἀνὰ τὰ Μαλακασχώρια καὶ τὰ Ζαγορσώρια, ἡ Α.Σ. ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Κος Κος Σπυρίδων.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν, ἐνεργεῖα τῆς Α.Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Κος Σπυρίδων, ὁ γνωστὸς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιο Ἀρχιτέκτων κ. Ἀριστοτέλης Ζάρος, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὰς Βυζαντινὰς Ἐκκλησίας τῆς ἡπείρου καὶ διασώσῃ πολλὰς ἐξ αὐτῶν ἐκ τῆς καταστροφῆς.

—Ἀφίκετο ἐκ τῶν λουτρῶν Λουτρακίου ἡ Α. Πανοσιότης ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων κ. Γρηγόριος.

—Ἀφίκετο ἐκ τῶν λουτρῶν Αἰδηψοῦ ὁ ῥέκτης Διευθυντὴς τοῦ Ὀρφανοτροφείου Γεωργίου Σταύρου κ. Μιχ. Τζημόπουλος.

—Ἀφίκετο ἐκ Κομοτινῆς μετὰ τῆς ἀξιοτίμου Κυρίας του ὁ εὐθαρσὺς δικηγόρος κ. Ὁρέστιος Βάλλας, ὅστις πρὸς μεγίστην λύπην τῆς πλάτειας τοῦ καὶ τοῦ δικηγορικοῦ Κόσμου τῶν Ἰωαννίνων θὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς Κομοτινὴν, ἵππον καὶ ἐγκαθίσταται μόνιμος.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐγκριτοῦς δικηγόρος τῆς πόλεως μας κ. Τζῶν Κελερῶτης.

—Εἰς ἡλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ κ. Αἰκατ. Χαρίλ. Πισορίδη μετὰ τοῦ νεοεισήτου υἱοῦ της καὶ ἀναχώρησεν διὰ τὸ χωρίον τῆς Κρεσσονίσταν.

—Ἐπίσης καὶ ἡ κ. Ἀνστασία Σ. Πρωτόπαπα.

—Ἀφίκετο ἐξ Ἡγουμενίτσας καὶ ἀνε-

χώρησαν διὰ Ζίτσας παραμεινόντων τούθα ἐπ’ ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἐν τῇ νύτῃ ἀρίστα ἐγκατεστημένος ὁ κ. Δημοσφ. Πράσος μετὰ τῆς καὶ τῆς Μαριάνθης, προσφιλεῖς τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ καὶ τοῦ Ἰωαννίνων κ. Χ. Χρηστοβασίλης.

—Ἐπίσης ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν Αἰκατερίνη Μίσου.

—Ἀφίκετο δι’ ὀλίγας καὶ ἐπανεκάμην εἰς τὴν πόλιν ὁ σεβαστὸς διδάσκαλος κ. Γ. Σωτήρης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου συζύγου.

Ἀναχωρήσεις

—Ἀναχώρησεν ὁ κ. Β. Βαλκίς μετὰ τῆς δ. Τασίας θυγατρὸς τοῦ Παπανικολάου.

—Ἀναχώρησεν διὰ Ἀθηνῶν τσονίστης κ. Ἀχλ. Τασίας τοῦ υἱοῦ του Βασιλάκη.

—Ἐπίσης ἡ κ. Ἐλένη Π. μετὰ τοῦ μικροῦ υἱοῦ της Κωνσταντίνου καὶ τῆς θυγατρὸς της Ἀθηνῶν οἱ ἀδελφοί.

—Ἀναχώρησαν δι’ ὑποθέσεως Γεωργίος Μουστάπουλος ἐκ Ζαγορίου καὶ Κουρεντῶν.

—Ἐπίσης ὁ ἐκ Λάβδανης κ. Ράπτης μετὰ τῆς δεσποινίδος τοῦ δια Πειριᾶ, ὅπου εἶναι ἀρραβωθεὶς.

—Ἀναχώρησαν εἰς Ἀθήνας διὰ ὑποθέσεως οἱ κ. κ. Γ. Σακελλάρη Προϊστάμενος τοῦ Ἑποικιακοῦ Ὑπουργείου καὶ τῆς Τυροκομίας κ. κ. κ. Β. Παπαδημητρίου ἐκ Ζαγορίου τῆς Γεωργίας.

Γάμοι.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐσθῆσαν ἐν Κερύφρῳ οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος Ἐλένης Καλογεράκη Στρατῆ μετὰ τοῦ συμπαθέστατου Σπυρίδωνος Λίσκαρη κτηματοῦ.

Ἡ «Ελευθερία» συγγράει ἐπὶ τοὺς θνητούς, ἐχομένη εἰς τὸν βίον ὀλίγον καὶ τρισευδαίμονα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΙΔΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Πώλησις Χονδρική

Χρυστομόπουλος καὶ Γιαχούρης

Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5 α. Β. Βιβλιοθήκης)

ΑΘΗΝΑΙ

Ὁ Ὀφθαλμιάτρος κ. Ἀγγάντης δέχεται ὡς πάντοτε ὁδὸς Ἀωδώνης 17.

Γλυκὰ ἐποχῆς στοῦ

Α. ΖΩΓΚΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθῆναι 4. Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Γενεύης ἡ ἑλληνοσερβικὴ ἀποστολὴ συνεζήτησε σήμερον τὸ ὑποβληθὲν εἰς αὐτὴν ὑπομνηματὶς τῆς Κ.Τ.Ε. πρὸς τὸν ὁποῖον διαγράφει τοὺς ὅρους τῆς ἐγκατάστασης τῆς νομισματικῆς ἐξυγιάνσεως.

Ἐπὶ τῇ τηλεγραφίᾳ εἰρήνην ὅτι κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐξητάσθη τὸ πρᾶγμα καὶ ἀπεδείχθη ἡ ὑπαρξὶς δυσχερεσιῶν καθόσον ὅροι τινὲς τοῦ ὅρου εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνωνται δεκταὶ ἀνευ τοποποιήσεως.

Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου αὐρίον. Οἱ ἑλληνικοὶ κύκλοι εἰσὶν εἰς τὴν τοποποίησιν τοῦ πρωτοκόλλου.

Ἀθῆναι 4. — Ὁ κ. Μιχαλάκοπουλος θὰ συγκατηθῇ τὴν Τετάρτην τοῦ προέβου τοῦ Σερβίου κ. Μαρίγκοβιτς.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἑλληνοσερβικοῦ ζητήματος μετὰ τοῦ Σερβοπροέβου, ἡ Ἑλλὰς θὰ ζητήσῃ νὰ τεθῶν εἰς ἐφαρμογὴν αἱ γενικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἐμπορικῶν διευκολύνσεων, ἀναβαλλομένων διὰ τὴν ὀψιότητα τῶν τεχνικῶν ζητημάτων.

Κατὰ τὰς ἀπὸ τῆς πληροφορίας εἶναι ἀμφίβολον ἂν τὴν ἀνωτέρω πρᾶξιν ἡ Σερβία θὰ δεχθῇ νὰ συζητήσῃ.

Ἄρ. 368